

Жодну з частин цього видання
не можна копіювати або відтворювати в будь-якій формі
без письмового дозволу видавництва

Дизайнер обкладинки *Маріанна Пащук*

- © Тимофійко С. О., 2025
© Книжковий Клуб «Клуб Сімейного Дозвілля», видання українською мовою, 2025
© Книжковий Клуб «Клуб Сімейного Дозвілля», художнє оформлення, 2025

Замість прологу

19 жовтня 2019 року в місті Гострий Камінь, о другій тридцять ночі, на телефон диспетчера надійшло повідомлення: «Допоможіть, він вбиває моїх братів!». Після цих слів зв'язок з абонентом різко перервався. Рядова поліції Дундук Ольга, яка заступила на зміну, згідно з посадовою інструкцією, терміново встановила адресу отриманого дзвінка (потерпілі телефонували до відділку зі стаціонарного номера) та передала найближчому патрулю. 19 жовтня, у нічний період, патрулювання Приміського району, у якому розташовувався зазначений будинок, здійснювалося сержантом поліції Порошенком Андрієм та старшим сержантом поліції Чорним Віталієм. Патрульні одразу вирушили на виклик, оскільки вони обоє перебували лише за декілька кварталів від названої адреси. Порошенко та Чорний прибули через десять хвилин, однак замість очікуваної сімейної сварки, які звичні для містечка, застали спокійну обстановку навколо. Але, щоб переконатися у відсутності небезпеки, поліцейські вирішили негайно розбудити господарів і запитати, чи не телефонував ніхто на 112 з проханням допомогти. Відповідно до інструкції, за такий виклик потрібно було відзвітувати.

На гучний стукіт та телефонні дзвінки диспетчера ніхто не відповідав, тому офіцери вирішили заходити всередину будинку. За зламаними дверима поліцейські одразу

побачили закривавлений труп собаки. Їм стало зрозуміло, що в домі сталося щось гірше за побутове насильство, тому Чорний викликав швидку.

Пересуватися темним будинком поліцейським довелося з увімкненими ліхтарями, оскільки всі вікна були запнуті зсередини темними шторами, наче господарі не хотіли, щоб хтось побачив, що відбувається в кімнатах. На сходах до другого поверху й проході до кухні офіцерам вдалося помітити сліди крові, які залишилися від підошви ймовірного вбивці. Хтось зарізав собаку та вирушив будинком далі полювати на господарів, при цьому не побоюючись залишити за собою докази. Серед кухні патрульним вдалося виявити перше тіло. Жінка, на вигляд близько сорока років, лежала в калюжі власної крові, яка займала чверть підлоги кімнати. Патрульні перевернули тіло, оскільки покійна впала обличчям донизу, і вжахнулися від побаченого. Лобова частина черепа була майже повністю зім'ята всередину, наче хтось дуже довго бив по ній твердим предметом, бажаючи начисто знищити. Затримуватися на першому поверсі поліцейські не стали, почувши дивні кроки з другого поверху. Здавалося, що вбивця ходив будинком, шукаючи чергову жертву, або заманював копів.

Зі зброєю в руках патрульні попрямували до сходів і за допомогою світла ліхтарів побачили друге тіло. Чоловік лежав на сходинках, обличчям донизу, стікаючи кров'ю. Судячи з характеру ран, йому хтось забив у спину кухонного ножа, а тоді перерізав горло, користуючись безпомічністю жертви. Через покійного їм довелося акуратно переступати, щоб не зачепити можливих доказів. Кроки на другому поверсі стихли, наче вбивця зачаївся, почувши про наближення.

Найстрашніша сцена чекала обох поліцейських у спальнях господарів. Праворуч від сходів гойдалися прочинені двері до дитячої кімнати, на яких вбивця залишив кривавий відбиток долоні. Підлога за дверима вся була забруднена червоними калюжами, що стікали з двох понівечених тіл маленьких хлопчиків. Нелюд проявив до них найбільше жорстокості. Він зайшов до спального приміщення та перебив беззахисних дітей під час сну кількома ударами сокири; свій інструмент вбивця залишив спертим до ліжка. Ступивши ще кілька кроків у напрямку загиблих, патрульні раптом почули поруч дикий сміх і були змушені обоє відкрити вогонь на звук, передчуваючи, що вбивця зовсім не планує від них тікати, а намагається продовжити криваву ходу будинком. Порошенко вирішив викликати підмогу з відділку, розуміючи, що власних сил може не вистачити для боротьби з нелюдом, який уже відчув смак крові та не бажав зупинитися. Вони самі не могли з ним впоратися.

Коридор виявився порожнім, але на підлозі звідкись з'явилися нові криваві сліди, які вели в малу кімнату, що розташовувалася в самому кінці коридору. Двері другої спальні теж залишалися прочиненими. Там, на світло-білому фоні стіни, звір аналогічно поставив кривавий відбиток. Офіцери вирішили рухатися слідом, маючи надію, що хтось із родини ще міг вижити, тому вбивця й залишається, доки не завершить почате й не переб'є всіх живих мешканців, щоб не залишати після себе можливих свідків.

Старший сержант Віталій Чорний залишився стояти серед проходу для прикриття, поки сержант Порошенко попрямував до кімнати перевірити, чи немає вцілілих. На ліжку, посередині калюжі крові, лежала поранена дівчина, яка ще демонструвала слабкі ознаки життя, незважаючи

на перерізане горло. Бідолашна трималася руками за поріз і намагалася попросити допомоги, але не могла вимовити жодного слова без ризику стекти кров'ю за лічені секунди. Андрій одразу кинувся надавати першу допомогу, проігнорувавши жест, який дівчина йому показувала. Вона насправді не просила підійти, а попереджала. Посередині стелі, над дверима, дивним чином тримався закривавлений демон.

Помітивши, як поранена налякано дивиться на стелю, Порошенко спрямував туди ліхтар і закричав до напарника, однак попереджувати було вже занадто пізно. Тримуючись за якийсь предмет ногами, вбивця нахилився вниз і швидко схопив старшого сержанта Віталія Чорного за волосся правою рукою, одночасно завдавши удару по артерії. Ліва рука з гострим ножем пройшлася шиєю, залишивши після себе глибоку борозну, яка й стала смертельною. Тіло поліцейського впало на підлогу та почало судомно крутитися.

Перед Порошенком постав на повний зріст вимазаний у крові хлопець і посміхався, повторюючи: «Даремно ти зайшов до цього будинку. Тут панує тільки Ліліт та її леґіони!» Офіцер одразу вистрілив, до смерті злякавшись, однак противник так швидко відстрибнув убік, що здалося, наче він одним махом дістався стіни, а звідти знову опинився посеред стелі та почав готуватися до нової атаки на копа. Наляканий офіцер повірив, що проти стоїть не людині, а страшному демону, і навіть після закінчення бійки не відмовився від слів, заявляючи, що бачив, як той поліз стіною, нагадуючи одержимого.

Діставшись до вікна, убивця різко стрибнув на підлогу та спробував знову атакувати поліцейського, але так наштовхнувся на постріли, які Порошенко не переставав зі

страху видавати один за одним. Кулі пролетіли повз нападника, зачепивши стегно та ліву руку, чим розлютили його сильніше. Він піднявся та зіскочив на поліцейського, намагаючись завдати нового удару, але той теж ризикнув і вирішив атакувати першим, стрімко стрибнувши назустріч смерті, зупинивши демона гарпуном із власного тіла. Обидва супротивники вилетіли через вікно, упавши з висоти другого поверху.

Нові поліцейські накиннулися на закривавленого вбивцю та схопили його за руки, притиснувши до землі. Хлопець так сильно пручався, що офіцери не могли повірити в такі надлюдські зусилля. Він гарчав, намагався вкусити та репетував на все горло, щоб вони тікали подалі, оскільки в його фізичному тілі перебуває леґіон демонів на чолі з вавилонською Ліліт і вимагає ще крові, яка потрібна, щоб розпочати сходження армії диявола. Все вдалося зняти на відеореєстратор, тому всі слова зі звітів патрульних не викликають сумнівів у достовірності. Явні ознаки божевілья були на обличчі та в очах убивці.

Хлопця ледве вдалося посадити до патрульної машини, щоб доставити в місцевий відділок і замкнути в камері. Він опирався, бився головою об кузов і пробував відштовхнути поліцейських. На страшні крики зібрався невеликий натовп людей, які живуть у сусідніх до місця вбивства будинках. Із жахом вони почали знімати все на мобільні телефони та вели трансляції в інтернеті, тож місто дізналося про жорстоку трагедію лиш за лічені секунди. Затриманого довелося одразу перевозити до поліцейського відділку, щоб не допустити над ним самосуду розгніваних містян, які не могли повірити в таке звірство.

Допит провести не вдалося, оскільки хлопець не переставав кричати та відбиватися. Його ще й довелося

прив'язати до металевого ліжка в камері та викликати лікаря з місцевої психіатричної клініки, який вколов йому подвійну дозу заспокійливого. Після того як препарати подіяли, він прокинувся, однак не став більше проявляти жодних ознак руху, відмежувавшись від усього світу порожнім поглядом і бурмотінням на якійсь незрозумілій мові. Запрошений спеціаліст заявив, що записані слова вбивці близько нагадують дуже давній арабський діалект, яким користуються тільки окремі общини, але лиш на території Сирії та сусідніх до неї Іраку та Ірану.

20.10.2019 року

Витяг на основі доповідної записки сержанта відділення поліції міста Гострий Камінь Порошенка А. О.

Свіжі сліди

У кожній печері, до якої ти боїшся зайти,
сховано те, що ти шукаєш.

Джозеф Кемпбелл